Cei mai buni vorbitori fac cele mai bune plăcinte cu mere[1]. Atitudini lingvistice în Pola de Siero (Spania)

Cristina BLEORŢU*

Keywords: *Pola de Siero*; *linguistic attitudes*; *standard Asturian*; *local/ urban identity*; *discursive traditions*

1. Introducere

Începuturile sociolingvisticii în Asturia ar putea fi situate în anii '70[2] când S.A.D.E.I (*Sociedad Asturiana de Estudios Económicos y Empresariales*) publică prima anchetă sociolingvistică. Chiar dacă termenul de *sociolingvistică*[3] este folosit într-un sens amplu aici, această anchetă – fără să uităm cele din 1984, 1987, 1993 şi, bineînţeles, cele realizate de Llera Ramo (1994, 2003 – cu participarea lui San Martín Antuña) – poate fi considerată o contribuţie de pionerat în domeniul sociolingvisticii asturiene.

În pragul apariţiei ultimei anchete sociolingvistice din Asturia[4], realizate de binecunoscutul sociolog Llera Ramo de la Universitatea din Ţara Bascilor, dar şi a luptei pentru oficializarea limbii[5] asturiene[6] şi a publicării primului tom al

[1] Labov 2006: 90.

* Universitatea din Zurich, Elveţia (cristina.bleortu@uzh.ch).

[2] Nu putem uita rolul important pe care l-au avut monografiile dialectale; un exemplu în acest sens este monografia scrisă de Martínez Álvarez (1967).

[3] Facem referire la anchetele sociologice.

[4] Este vorba despre studiul intitulat *III Encuesta Sociolingüística de Asturias*. Primele rezultate au fost publicate pe pagina Academiei Limbii Asturiene, la următoarea adresă electronică: <https://www.ehu.eus/documents/1457190/1547454/Avance+III+Encuesta+Sociolling%C3%BC%C3%ADstica+Asturias.pdf/aba19c6f-4dab-470c-8a33-157248373072>.

[5] Părerile cu privire la acest aspect sunt împărţite; în *Etnologue* asturiana este definită, de pildă, ca limbă: <https://www.ethnologue.com/language/ast>. Nu vom intra aici în discuţia dacă asturiana este o limbă sau un dialect. Trimitem la articolul profesorului Kabatek (2006) şi la o lucrare a profesorului Andrés Díaz (2001), unde este tratată foarte bine această chestiune.

[6] După ce asturiana este auzită pentru prima oară în Teatrul Campoamor din Oviedo – pe 28 noiembrie 2017 se salută publicul în asturiană, castiliană şi engleză înainte de *Peleas y Melisande* de Debussy –, ziarul „El País" publică articole legate de reactivarea luptei limbii asturiene: <https://politica.elpais.com/politica/2018/02/10/actualidad/1518280343_562936.html>. În acelaşi context se organizează un seminari de oficializare a limbii asturiene: <http://asturies.com/noticies/el-seminariu-valio-pa-desmontar-munchos-mitos-sobre-la-oficialida-destaca-inaciu-galan>. Această iniţiativă a luat amploare odată cu implicarea secretarului partidului PSOE, care sprijină această luptă. La celălalt pol se află partidul PP şi grupul „castilian" care nu sunt de acord cu co-oficializarea limbii asturiene (vezi, de pildă, <http://www.lne.es/vida-y-estilo/gente/2018/02/16/cachondeo-costa-bable-programa-vida/2239741.html> şi <http://www.lne.es/asturias/2018/03/04/pp-carga-rector-sumarse-

BDD-A28912 © 2018 Institutul de Filologie Română „A. Philippide"
Provided by Diacronia.ro for IP 18.97.14.87 (2026-11-08 17:31:34 UTC)

dicţionarului etimologic al acestei limbi[7], ceea ce ne propunem în acest articol este să analizăm atitudinile lingvistice prezente în acest areal lingvistic, plecând de la anchetele efectuate cu 24 de subiecţi din Pola de Siero (Asturia). Pentru a realiza acest lucru, ne vom centra pe următoarele aspecte: (i) situaţia lingvistică din Pola de Siero; (ii) procesul de standardizare a limbii asturiene şi conceptul de *tradiţii discursive* (TD); (iii) rezultatele obţinute în cadrul chestionarului realizat.

2. Situaţia lingvistică

În Pola de Siero se vorbesc două limbi romanice: asturiana şi castiliana. Constituţia din 1978, prin articolul 3[8], a contribuit la mişcarea de revendicare a limbilor „particulare" din Spania[9]. Totuşi, asturiana se pare că nu a avut norocul pe care l-au avut celelalte limbi (galiciana, basca şi catalana), care sunt co-oficiale în Spania. Statutul din Asturia din anul 1981 semnalează:

> La comunidad Autónoma se denomina Principado de Asturias (Art. 1);
>
> El territorio del Principado de Asturias es el de los municipios comprendidos dentro de los límites administrativos de la provincia de Oviedo (Art. 2);
>
> La bandera del Principado de Asturias es la tradicional con la Cruz de la Victoria en amarillo sobre fondo azul (Art. 3);
>
> *El bable gozará de protección. Se promoverá su uso, su difusión en los medios de comunicación y su enseñanza, respetando en todo caso, las variantes locales y voluntariedad en su aprendizaje* (Art. 4); [literele subliniate ne aparţin];
>
> Los órganos institucionales del Principado de Asturias son la Junta General, el Consejo de Gobierno y el Presidente (Art. 22).

După cum se poate observa, rolul acordat limbii asturiene este minim : va fi protejată şi folosită în şcoli. Acest statut al limbii asturiene a dus la accentuarea situaţiei de diglosie[10]; limba castiliană este limba A, cea care se foloseşte în administraţie, educaţie, mass-media etc., iar limba asturiană este limba B, vorbită cu prietenii, cunoscuţii, familia[11]. Ba mai mult, această situaţie a dus la încorporarea în vorbirea multor indivizi a unor elemente din asturiană; această situaţie este cunoscută sub numele de *amestáu*, adică un hibrid între cele două limbi. Folosirea acestor elemente asturiene în spaniola din Pola de Siero nu se face în mod categoric; vorbitorii, de fapt, folosesc în acelaşi timp variante din ambele limbi.

---

imposicion/2247879.html>). Totodată, la organizarea *Les XXXVI Xornaes Internacionales d'Estudiu* (noiembrie 2017) profesorul José Luis García Arias punea accentul pe co-oficializarea limbii asturiene.

[7] Mai multe informaţii despre dicţionar se pot găsi la următoarea adresă electronică: <http://www.lne.es/sociedad/2018/03/11/teoria-bables-vuelve-absurda-ver/2251595.html>.

[8] Acest articol semnala următoarele: „3.1. El castellano es la lengua oficial del Estado. Todos los españoles tienen el deber de conocerla y el derecho a usarla. 3.2. Las demás lenguas españolas serán también oficiales en las respectivas Comunidades Autónomas de acuerdo con sus Estatutos. 3.3. La riqueza de las distintas modalidades lingüísticas es un patrimonio cultural que será objeto de especial respeto y protección".

[9] În acest context trebuie menţionate studiile profesorului Kabatek (sub tipar, 2016a şi 2007).

[10] Încă o dată trimitem la un studiu excelent al profesorului Kabatek (2016b), dar şi la alte lucrări relevante: Andrés Díaz (1987, 2001), García Arias (1976), González-Quevedo (2001), Barnes (2013).

[11] După cum se ştie, în Asturia diglosia latină scrisă / asturiană orală este înlocuită începând cu secolul al XIV-lea cu cea dintre castiliana scrisă/ asturiana orală.

BDD-A28912 © 2018 Institutul de Filologie Română „A. Philippide"
Provided by Diacronia.ro for IP 18.97.14.87 (2026-11-08 17:31:34 UTC)

Dar nu se poate vorbi doar despre o diglosie funcţională (sau „bilingvism social diglosic", dacă folosim terminologia lui Andrés Díaz): odată cu apariţia Academiei Limbii Asturiene[12] s-a pus în mişcare procesul de standardizare[13], care a facilitat crearea, într-o oarecare măsură (deşi într-un grad foarte redus), a unei diglosii „mediale"[14], dacă folosim un termen din sociolingvistica elveţiană[15]. Acest proces a dus la apariţia senzaţiei de „artificial" între indivizi, în sensul că asturiana pe care o vorbesc ei – cea dialectală – este diferită de noua limbă literară creată de Academie. Acest sentiment poate fi eliminat doar printr-un proces de „normalizare" socială. Rolul pe care îl au vorbitorii este, totuşi, esenţial: „The planner proposes, but the community disposes" (Haugen 1987).

3. Procesul de standardizare şi conceptul de tradiţii discursive (TD)

După impunerea castilianei în administraţie şi educaţie, asturiana dialectală continuă să fie limba vorbită în special în mediul rural şi în orăşele, într-un grad mai redus. Interferenţele cu castiliana se resimt mai ales la nivelul lexicului, unde tot mai multe cuvinte pătrund. Totuşi, după înfiinţarea Academiei Limbii Asturiene (1980) se începe procesul de standardizare, prin publicarea unor norme ortografice (*Normes Ortográfiques*[16], 1981), a unei gramatici (*Gramática de la Llingua Asturiana*, 1998[17]) şi al unui dicţionar (*Diccionariu de la Llingua Asturiana*, 2000). Crearea unei varietăţi standard[18] s-a realizat plecând de la dialectul central, pe care îl vorbea 80% din populaţia asturiană, în timp ce asturiana occidentală era vorbită de 14% din populaţia din această comunitate, iar cea orientală de doar 2%. Totuşi, la nivel sintactic şi lexical s-au luat în considerare toate cele trei dialecte[19].

3.1. După cum semnalează profesorul Metzeltin (2004: 30), în orice proces de standardizare al unei limbi există mai multe etape: (i) conştientizarea, atunci când vorbitorii unei limbi îşi dau seama de individualitatea unei limbi prin intermediul traducerilor, ca prim pas; (ii) textualizarea: apar diferite poezii lirice, cronici, care creează primele tradiţii discursive în acea limbă; (iii) codificarea: se publică primele gramatici, dicţionare care vor contribui la procesul de standardizare; (iv) standardizarea: apar primele instituţii, precum academiile, care unifică variantele dialectale în una singură, cea standard; (v) oficializarea: această limbă devine

[12] http://www.academiadelallingua.com/.

[13] Vezi Cano González (2006, 2009), Andrés (2008), García Arias (1987, 1976).

[14] Facem referire mai ales la vorbitorii care au urmat cursuri de limbă asturiană.

[15] Pentru mai multe informaţii se poate consulta studiul lui Auer (2005), dar şi cel al lui Kabatek (2016b).

[16] O versiune gratuită se găseşte pe pagina Academiei Limbii Asturiene, la următoarea adresă: http://www.academiadelallingua.com/wp-content/uploads/2015/03/Normes-Ortogr%C3%A1fiques-7%C2%AA-edici%C3%B3n-2012.pdf.

[17] O versiune gratuită se găseşte pe pagina Academiei Limbii Asturiene, la următoarea adresă: http://www.academiadelallingua.com/wp-content/uploads/2014/10/Gramatica_Llingua.pdf.

[18] Asturiana se împarte în trei dialecte: occidental, oriental şi central (cf. studiul profesoarei Cano González (1980) referitor la această temă).

[19] Acest lucru poate crea efectul de „artificial" pentru un vorbitor de asturiană dialectală; un individ din zona orientală va folosi doar lexicul din acea zonă, în timp ce un vorbitor-nou (*neohablante*) va folosi cuvinte din toate regiunile. De pildă, un individ din zona centrală nu cunoaşte cuvântul *güei* 'azi', care este din partea occidentală.

BDD-A28912 © 2018 Institutul de Filologie Română „A. Philippide"
Provided by Diacronia.ro for IP 18.97.14.87 (2026-11-08 17:31:34 UTC)

oficială prin lege; (vi) mediatizarea: această limbă pătrunde în toate sferele domeniului public, în special în şcoli; (vii) internaţionalizarea: când organele de stat încearcă să impună limba lor ca mediu internaţional de comunicare. Dacă castiliana îndeplineşte aceste condiţii, situaţia asturienei este diferită: îndeplineşte doar primele patru, fiind o variantă *Ausbau*, adică o limbă în proces de elaborare (Kloss 1967).

3.2. În orice proces de standardizare a unei limbi este nevoie de crearea unor tradiţii discursive[20] prin care are loc „the elevation of a former language of immediacy to domains of distance" (Kabatek, sub tipar).

Precum semnalează acelaşi lingvist, tradiţiile discursive pot fi relaţionate cu practici discursive folosite în fiecare zi, precum „Bună dimineaţa, iubi!", "Îmi poţi aduce un Ciuc, te rog?"; practici precum scrierea unui mesaj în Facebook, whatsapp, cu formulele de salut[21], anumite tradiţii prozodice[22], evocarea unor cuvinte (*glera de Burgos*[23]), dar pot fi relaţionate şi cu situaţia lingvistică din Pola de Siero. Atunci când se creează o limbă literară este nevoie de apariţia unor TD; standardul scris este într-o oarecare măsură diferit de limba populară. Acestea se creează mai întâi prin traduceri sau prin publicarea operelor literare, realizare care constă în eliminarea elementelor vulgare sau dialectale, adaptarea unor elemente de origine diferită (neologisme, cultisme, arhaisme care nu apar în varietăţile dialectale), ceea ce poate duce la crearea unui sentiment de „artificialitate" în rândul vorbitorilor[24]; este posibil ca un individ să nu se simtă identificat cu o propunere precum „minichigre" 'minibarul din hotel', de pildă. Sau poate fi în dezacord cu tradiţiile discursive create în textele

[20] Într-un studiu din 2004, Kabatek definea tradiţiile discursive astfel: „Una Tradición Discursiva (TD) se puede formar a base de cualquier elemento significable, tanto formal como de contenido, cuya revocación establece un lazo de unión entre actualización y tradición textuales; cualquier relación que se pueda establecer semióticamente entre dos enunciados, sea en cuanto al acto de enunciación mismo, sea en cuanto a los elementos referenciales, a ciertas características de la forma textual o a los elementos lingüísticos empleados". Pentru înţelegerea acestui concept facem trimitere, de asemenea, la excelenta monografie publicată de Editura Academiei Române (Kabatek 2015) şi la studiul profesorului Cristinel Munteanu (2017).

[21] Este foarte normal ca dimineaţa să spunem „Bună dimineaţa!" când ne întâlnim cu cineva. În spaniolă nu spunem, totuşi, „Buena mañana!", ci „Buenos días!". Dacă am fi în China nu am saluta, iar in Japonia am spune „Ohayō!" care înseamnă 'este dimineaţă'. Tradiţiile discursive relaţionate cu salutul sunt foarte importante: dacă, de pildă, ne întâlnim pe stradă cu cineva în Spania suntem tentaţi să îi spunem „Hola!" 'bună', chiar dacă în aceste condiţii se obisnuieşte a se spune „Hasta luego!" 'la revedere', 'pe mai târziu', salut care ne poate şoca la început ca vorbitori de limbă română.

[22] Într-o conferinţă în plen susţinută la Iaşi (2016), după primirea titlului de *doctor honoris causa* de la Universitatea „Ştefan cel Mare", Kabatek făcea referire la diferite TD prozodice: la *uptalk*-ul din discursul lui Bush în ultimii ani ca preşedinte, la tradiţiile de „negociere" din piaţă etc.

[23] Aceste cuvinte au o semnificaţia aparte în lingvistica spaniolă, în sensul că reprezintă un loc important pentru istoria limbii castiliene.

[24] Subiecţii noştri fac referire la două cuvinte de genul acesta: *falar* 'a vorbi' şi *collaciu* 'coleg'. De multe ori în crearea acestor tradiţii se evită cuvintele care pot coincide cu cele din castiliană. Un caz curios este şi cuvântul *sida* 'motiv' care provine din latinescul *exítam*; acesta apare în traducerea din *Micul prinţ* ('El principín'), realizată de profesorul García Arias: „A los neños pído-yos que me perdonen por ufiertar esti llibru a una persona mayor. Teo una bona **sida**: esta persona mayor ye'l meyor amigu que tengo en mundo" (2013, p. 8). Despre acest caz se poate consulta studiul profesorului Ramón de Andrés Díaz (Andrés 2008: vol. II, p. 137).

BDD-A28912 © 2018 Institutul de Filologie Română „A. Philippide"
Provided by Diacronia.ro for IP 18.97.14.87 (2026-11-08 17:31:34 UTC)

religioase[25], administrative etc. Toate aceste TD se situează în continuumul cuprins între distanţă şi apropiere comunicativă (Koch, Oesterreicher 2007):

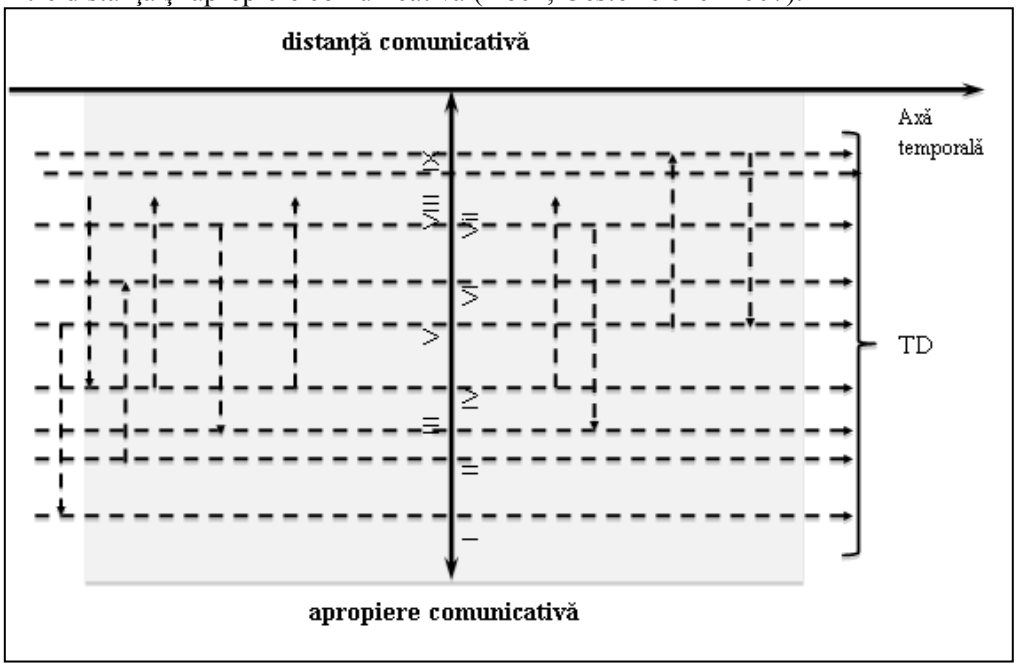

Fig. 1. *TD între apropiere şi distanţă comunicativă* (grafic preluat din Kabatek 2018)

Când se creează aceste tradiţii, ele iau naştere, în mare parte, din altele: asturiana scrisă ia naştere din TD ale asturienei orale, dar respectând şi tradiţiile scrise din alte limbi.

4. Rezultate

În studiul nostru, care s-a realizat plecând de la un chestionar (Bleorţu 2014, 2015), s-au observat mai multe atitudini lingvistice :

a) în primul rând, se constată o atitudine de orgoliu regional: aceşti informatori se simt identificaţi cu varietatea lingvistică pe care o vorbesc (o castiliană cu interferenţe lingvistice din asturiană). Cauza acestei atitudini se poate datora, după cum semnalează şi Barnes (2016), dorinţei lor de a păstra un echilibriu între cele două limbi pe care le vorbesc (asturiana şi castiliana), păstrând, în acelaşi timp, o anumită distanţă faţă de locuitorii din capitala provinciei, Oviedo, care evită asturiana, dar şi faţă de indivizii din sate, unde asturiana se manifestă într-un grad mult mai ridicat. Această situaţie este, de fapt, un echilibriu între identitatea locală şi cea urbană.

b) în al doilea rând este vorba despre un grup care consideră că a vorbi spaniola cu interferenţe din asturiană înseamnă a vorbi „rău”. Este foarte posibil ca discursurile acestor vorbitori să tindă spre o castiliană „pură”. De obicei, aceşti

[25] Când se va publica Biblia, un proiect început în anul 1989, aceste TD vor fi vizibile.

BDD-A28912 © 2018 Institutul de Filologie Română „A. Philippide”
Provided by Diacronia.ro for IP 18.97.14.87 (2026-11-08 17:31:34 UTC)

subiecţi sunt ţinta criticilor primului grup, care îi consideră „hablantes finos” ‘vorbitori fini’.

c) în al treilea rând, o atitudine pozitivă spre varianta literară a limbii asturiene între vorbitorii care s-au şcolarizat în asturiană şi promovează asturiana standard.

d) în cele din urmă, din cauza lipsei unui proces care să contribuie la răspândirea asturienei literare, majoritatea indivizilor consideră această variantă drept „artificială”.

5. Concluzii

Ceea ce am dorit să prezentăm în acest articol sunt atitudinile lingvistice din Pola de Siero; pentru a realiza acest lucru s-a luat în considerare un grup de 24 de subiecţi, care, în funcţie de originea lor (‘stemming’, dacă folosim un termen kabatekian) şi de aspiraţiile lor (‘heading’, un alt concept kabatekian), s-au manifestat în favoarea (i) asturienei standard, (ii) castilianei sau (iii) varietăţii hibride care se vorbeşte în Pola de Siero.

Bibliografie

Andrés 1987: Ramón de Andrés Díaz, *La situación social de la llingua asturiana*, „Lletres Asturianes” 25, p. 165–183.

Andrés 2001: Ramón de Andrés Díaz, *Una aproximación a las actitudes lingüísticas en Asturias*, „Textos de didáctica de la Lengua y literatura”, VIII, 26, p. 26–43.

Andrés 2002a: Ramón de Andrés Díaz, *L'asturianu mínimu urbanu. Delles hipótesis*, „Lletres Asturianes”, 81, p. 21–38.

Andrés 2002b: Ramón de Andrés Díaz, *Distinciones provocaes pol castellano*, în Ramón d'Andrés, *Cuestiones d'asturiano normativu*, p. 140–145.

Andrés 2003/2004: Ramón de Andrés Díaz, *Reseña del artículo Actitudes lingüísticas hacia el bable en la ciudad de Oviedo de Humberto López Morales*, „Revista de Filoloxía Asturiana”, 3/4, p. 391–395.

Andrés 2008: Ramón de Andrés Díaz, *L'asturianu que vien. Observaciones y suxerencies sobre l'asturianu normativu y el so uso*, Uviéu, Ámbitu.

Andrés 2012: Ramón de Andrés Díaz, *El asturiano y el aragonés en la taxonomía lingüística peninsular: ciencia e ideología*, „Alazet. Revista de Filología”, 24, p. 11–30.

Auer 2005: Peter Auer, *Europe's Sociolinguistic Unity, or: A Typology of European Dialect / Standard Constellations*, în N. Delbecque, J. van der Auwera şi D. Geeraerts (eds), *Perspectives on Variation* (*Trends in Linguistics*; 163), Berlin, Mouton de Gruyter, p. 7–42.

Barnes 2015: Sonia Barnes, *Perceptual salience and social categorization of contact features in Asturian Spanish*, „Studies in Hispanic and Lusophone Linguistics”, vol. 8 (2), p. 213–241.

Barnes 2016: Sonia Barnes, *Negotiating local identity: rural migration and sociolinguistic perception in urban Asturias*, „Lengua y migración”, 8 (2), p. 45–77.

Bleorţu 2014: Cristina Bleorțu, *Hacia una metodología sociolingüística cognitiva. El estudio del habla de La Pola de Siero*, „Revue Linguistique Roumaine”, (LIX) 4, p. 335–350: <http://www.lingv.ro/images/RRL%204%202014%20art02Bleortu.pdf>.

Bleorţu 2015: Cristina Bleorțu, *Necesitatea unui studiu sociolingvistic în Pola de Siero*, „Revista de Filoloxía asturiana”, 15, p. 99–123: <https://www.unioviedo.es/reunido/index.php/RFA/article/view/11100/10467>.

BDD-A28912 © 2018 Institutul de Filologie Română „A. Philippide”
Provided by Diacronia.ro for IP 18.97.14.87 (2026-11-08 17:31:34 UTC)

Bleorţu 2018: Cristina Bleorţu, *Aproximación al habla de La Pola Siero. Variación lingüística: descripción y percepción*, teză de doctorat, Universitatea din Oviedo/ Universitatea din Zürich.

Cano González 1980: Ana María Cano González, *Los distintos bables de la región asturiana*, în *Primera Asamblea Regional del Bable*, p. 39–66.

Cano González 2006: Ana María Cano González, *El proceso de normativización de la lengua asturiana*, în Yvette de Bürki, Elwys De Stefani (eds), *Trascrivere la lingua. Dalla filologia all'analisi conversazionale/ Transcribir la lengua. De la Filología al Análisis Conversacional*, Bern, Peter Lang, p. 163–192.

Cano González 2009: Ana María Cano González, *La ellaboración de la norma asturiana*, în J.R. Morala Rodríguez, *El leonés en el siglo XXI (Un romance milenario ante el reto de su normalización)*, León, Instituto Castellano y Leonés de la Lengua, p. 43–60.

Coseriu 1983: Eugenio Coseriu, *La socio- y la etnolingüística. Sus fundamentos y sus tareas*, în *Conferencias del trigésimo aniversario*, Montevideo, Universidad de Montevideo, p. 29–50.

García Arias 1976: José Luis García Arias, *Llingua y sociedá asturiana*, Xixón, Comuña Lliteraria.

García Arias 1987: José Luis García Arias, *A la gueta la llingua estándar*, „Lletres Asturianes", 25, p. 185–192.

González-Quevedo González 2001: Roberto González-Quevedo González, *The Asturian Speech Community*, în M. Teresa Turell (ed), *Multilingualism in Spain: Sociolinguistic and Psycholinguist Aspects of linguistic minority groups*, Buffalo, Clevedon, p. 165–182.

Haugen 1987: Einar Haugen, *Blessings of Babel. Bilingualism and Language Planning*, Berlin / Amsterdam / New York, Mouton de Gruyter.

Kabatek 2004: Johannes Kabatek, *Algunas reflexiones sobre las tradiciones discursivas*, [online, consultat pe 9/03/2018: <http://www.romling.uni-tuebingen.de/discurso/reflex.pdf>]

Kabatek 2007: Johannes Kabatek, *Otra historia de las lenguas iberorrománicas: en torno a la actualidad de una vieja idea*, în Jochen Hafner şi Wulf Oesterreicher (ed.), *Mit Clio im Gespräch. Romanische Sprachgeschichten und Sprachgeschichtsschreibung*, Tübingen, Gunter Narr Verlag, p. 173–194.

Kabatek 2015: Johannes Kabatek, *Tradiții discursive. Studii*, București, Editura Academiei Române, ediţie şi traducere de C. Bleorţu, A. Turculeț, C. de Benito Moreno, M. Cuevas Alonso.

Kabatek 2016a: Johannes Kabatek, *Entre universalisme et particularisme: nouveaux regards sur les langues 'globales' et les langues 'minoritaires'*, conferinţă la Universitatea „Ştefan cel Mare", Suceava 18 /10/ 2016.

Kabatek 2016b: Johannes Kabatek, *Chapter 36: Diglossia*, în A. Ledgeway şi M. Maiden (eds), *The Oxford Guide to Romance Languages*, Oxford, Oxford University Press, p. 624–635.

Kabatek 2018: Johannes Kabatek, *Lingüística coseriana, lingüística histórica, tradiciones discursivas*, Frankfurt / Madrid, Vervuert/ Iberoamericana, ediţie de Cristina Bleorţu şi David Paul Gerards.

Kabatek (sub tipar): *Language and regionalism*, în Xosé M. Núñez Seixas şi Eric Storm, *Regionalism in Europe*, Brill.

Kloss 1967: Heinz Kloss, *'Abstand Languages' and 'Ausbau Languages'*, „Anthropological Linguistics", vol. 9, 7, p. 29–41.

Koch, Oesterreicher 2007: Peter Koch, Wulf Oesterreicher, *Lengua hablada en la Romania: español, francés, italiano*, Madrid, Gredos, versiune în spaniolă de A. López Serena.

BDD-A28912 © 2018 Institutul de Filologie Română „A. Philippide"
Provided by Diacronia.ro for IP 18.97.14.87 (2026-11-08 17:31:34 UTC)

Labov 2006: William Labov, *The social Stratification of English in New York City*, ediţia a II-a, Cambridge/ New York/ Melbourne/ Madrid, Cambridge University Press.
Llera Ramo 1994: Francisco José Llera Ramo, *Los Asturianos y la Lengua Asturiana*, Oviedo, Ed. Consejería de Educación del Principado de Asturias.
Llera Ramo sub tipar: Francisco José Llera Ramo, *III Estudio sociolingüístico de Asturias. 2017*, Uviéu, Academia de la Llingua Asturiana.
Llera Ramo, San Martín Antuña 2003: Franscisco José Llera Ramo Pablo San Martín Antuña, *II Estudio sociolingüístico de Asturias. 2002*, Uviéu, Academia de la Llingua Asturiana.
Martínez Álvarez 1967: Josefina Martínez Álvarez, *Bable y Castellano en el Concejo de Oviedo*, „Archivum", 17, p. 5–292.
Metzeltin 2004: Miguel Metzeltin, *Las lenguas románicas estándar. Historia de su formación y de su uso*, Uviéu, Academia de la Llingua Asturiana.
Munteanu 2017: Cristinel Munteanu, *Repeated Discourses and Discourse Traditions. Some Remarks on Charles F. Hocket's Contribution*, în Sanda María Ardeleanu, Crina Ioana Prodan şi Cristina BLEORȚU, *In honorem doctor honoris causa Johannes Kabatek*, *Anadiss*, hors-série, p. 49–60.
Munteanu 2018: Cristinel Munteanu, *Când vorbitorul nu are dreptate. Câteva observaţii referitoare la "masculinitatea" limbii române*, „Philologica Jassyensia", vol. XIV, 1, p. 97–106.
Regueira 1999: Xosé Luis Regueira, *Estándar oral e variación social da lingua galega*, în Rosario Álvarez, Dolores Villavedra (eds), *Cinguidos por unha arela común: homenaxe ó profesor Xesús Alonso Montero*, vol. 1, Santiago de Compostela: Universidade, p. 855–875.
S.A.D.E.I (1979): Sociedad Asturiana de Estudios Económicos e Industriales, *Asturias. Primera encuesta regional*, Oviedo, Asturlibros (realizată în 1977).
S.A.D.E.I (1984): Sociedad Asturiana de Estudios Económicos e Industriales, *Asturias. Segunda encuesta regional*, Oviedo, Servicio de Publicaciones del Principado de Asturias (realizată în 1983).
S.A.D.E.I (1987): Sociedad Asturiana de Estudios Económicos e Industriales, *Asturias. Tercera encuesta regional*, Oviedo, Servicio de Publicaciones del Principado de Asturias (realizată în 1985).
S.A.D.E.I (1993): Sociedad Asturiana de Estudios Económicos e Industriales, *Encuesta sobre medios de comunicación social en Asturias*, Oviedo, Principado de Asturias.

The best speakers bake the best apple pies. Linguistic attitudes in Pola de Siero (Spain)

This paper presents the linguistic attitudes in the contact language situation between Asturian and Spanish in Pola de Siero. For this study we used 24 speakers, which we selected taking into account three social variables (*sex*, *educational level* and *age*). The results show that there is a connection, first of all, between the actitudes and speakers' local identitity or urban identity feeling. If a speaker is proud of his / her Asturian origin, he / she will have a more positive attitude for Asturian language; if she / he „is heading" for a better life economically speaking, he / she will feel more atraction for Spanish language, the language of prestige. Secondly, there is a connection between actitudes and the „new" standard Asturian; our subjects feel that the „new" standard is artificial.

BDD-A28912 © 2018 Institutul de Filologie Română „A. Philippide"
Provided by Diacronia.ro for IP 18.97.14.87 (2026-11-08 17:31:34 UTC)